Lietas Nr. 11310014710
Lietas arhīva Nr. K24-0036-14/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2014.gada 21.augustā

Ogres rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei **Artai Vanagai**
un aizstāvei **Mārītei Kozlovskai,**
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2014.gada 20.-21.augustā krimināllietu, kurā
-

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta trešajā daļā, 185.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Tiesa konstatēja

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenas nolaupīšanas (zādzības) mēģinājumu, iekļūstot glabātuvē un telpā, kā arī svešas mantas tīšu bojāšanu šādos apstākļos:

2010.gada no 17.martā, diennakts tumšajā laikā, ap plkst.7.00 nolūkā izdarīt svešas mantas nolaupīšanu /pers. A/, līdzi ņemot magnētu, sarkanas krāsas somu, baltas krāsas maisu un cirvi, ieradās pie /pers. B/ piederošā nekustamā īpašuma dārzkopības sabiedrībā Urgas, adresē /Nosaukums A/, Ogrē, kurā atrodas /pers. B/ piederošā dārza mājiņa, garāža, šķūnis un pirts.

/pers. A/ ar iepriekšēju nodomu, slepeni, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, aiz mantkārības svešas mantas zādzības nolūkā iekļuva norobežotajā teritorijā, pārkāpdams pāri sētas vārtiņiem, kuri norobežo nekustamo īpašumu no apkārtējās vides.

/pers. A/, paredzēdams, ka viņa darbību rezultātā tiks bojāta sveša manta un to vēlēdamies, ar līdzi paņemto cirvi mēģināja uzlauzt pirts durvis, tādejādi tīši sabojāja tās un samazināja to vērtību tādā mērā, ka tās nevar pilnvērtīgi izmantot bez atbilstoša remonta, nodarīdams zaudējumu Ls 10 (EUR 14,23) apmērā. Sasniegt iecerēto rezultātu – iekļūt telpā un izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu – /pers. A/ neizdevās līdz galam no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo neizdevās uzlauzt durvis.

Aiz mantkārības svešas mantas zādzības nolūkā no pirtiņas sienas ar plakanknaiblēm /pers. A/ noknieba elektrības vadu 10 metru garumā Ls 6 (EUR 8,54) vērtībā, ko ievietoja līdzi paņemtajā somā. Pēc tam tīši, paredzēdams, ka viņa darbību rezultātā tiks bojāta sveša manta un to vēlēdamies, ar līdzi paņemto cirvi /pers. A/ mēģināja uzlauzt dārza mājiņas durvis, tādējādi sabojāja tās un samazināja to vērtību tādā mērā, ka durvis vairs nevar pilnvērtīgi izmantot bez atbilstoša remonta, nodarīdams zaudējumu Ls 50 (EUR 71,14) apmērā.

Sasniegt iecerēto rezultātu – iekļūt telpā un izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu – neizdevās realizēt līdz galam no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo neizdevās uzlauzt dārza mājiņas durvis.

Pēc tam /pers. A/ tīši, paredzēdams, ka viņa darbību rezultātā tiks bojāta sveša manta un to vēlēdamies, ar līdzi paņemto cirvi mēģināja uzlauzt šķūņa durvis, tādejādi sabojāja tās un samazināja to vērtību tādā mērā, ka durvis vairs nevar pilnvērtīgi izmantot bez atbilstoša remonta, nodarīdams zaudējumu Ls 10 (EUR 14,23) apmērā. Sasniegt iecerēto rezultātu – iekļūt telpā un izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu – neizdevās realizēt līdz galam no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo neizdevās uzlauzt šķūņa durvis.

/pers. A/, paredzēdams, ka viņa darbību rezultātā tiks bojāta sveša manta un to vēlēdamies, ar metāla priekšmetu atlauza garāžas durvis, tādejādi sabojāja tās un samazināja to vērtību tādā mērā, ka durvis vairs nevar pilnvērtīgi izmantot bez atbilstoša remonta, nodarīdams zaudējumu Ls 70 (EUR 99,60) apmērā, iekļuva garāžā, paņēma no garāžas elektrības vada pagarinātāju Ls 5 (EUR 7,11) vērtībā.

Sasniegt iecerēto rezultātu – izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu – neizdevās realizēt līdz galam no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo viņu aizturēja policijas darbinieki.

Tādā veidā /pers. A/ slepeni izdarīja /pers. B/ piederošas kustamas mantas Ls 11 (EUR 15,65) apmērā nolaupīšanas mēģinājumu, kā arī sabojāja /pers. B/ mantu Ls 140 (EUR 199,20) apmērā.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta trešajā daļā un Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Tiesas izmeklēšanā **apsūdzētais /pers. A/** sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta trešajā daļā, kā arī Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu **atzina pilnīgi**, t.i., atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju, atzina radītā kaitējuma novērtējumu un pamatojumu izvirzītās apsūdzības apjomā. Apsūdzētais atzina kaitējuma atīdzināšanas pienākumu no cietušā pieteiktās (pirmstiesas procesā) kaitējuma kompensācijas EUR 214,85 apmērā, ko viedo tiešais mantiskais zaudējums saskaņā ar apsūdzību. /pers. A/ izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar piešķautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret izvirzīto apsūdzību, aizstāves M.Kozlovskas un prokurores A.Vanagas iztiesāšanā izteiktos viedokļus, **saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem** tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā. Tiesai, kura ir iepazinusies ar lietas materiāliem un ir pārbaudījusi tos, nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas, apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apzinādamies izskaidroto procesuālo būtību un sekas.

Apsūdzētā/pers. A/ **vainīgumu** viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas, kā arī pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas **tiesa atzīst par pilnībā pierādītu** un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu apsūdzētā /pers. A/ izdarītajām darbībām, kvalificējot tās pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas, **tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju.**

Apsūdzības faktiskie apstākļi, kurus pilnībā atzīst apsūdzētais, un tiesa atzīst apsūdzētā vainīgumu pēc lietas materiālu pārbaudes izvirzītajā apsūdzībā par pilnībā pierādītu, atbilst Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas, kā arī Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas dispozīcijā norādīto noziedzīgo nodarījumu sastāvu veidojošo pazīmju nepieciešamajam un pietiekamajam kopumam.

/pers. A/ darbību kvalifikācija pēc noziedzīgo nodarījumu kopības pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas tiesa atzīst kā pareizu. Zādzības izdarīšanas nolūkā īstenotās iekļūšanas rezultātā /pers. A/ ar konkrētām objektīvām darbībām radīja citas kaitīgas sekas, kuras neaptver tikai viena noziedzīga nodarījuma pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sastāva pazīmes. Tādā veidā prettiesiskās darbības atbilst vēl cita noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmēm, un konkrēti /pers. A/ tīši sabojāja cietušā mantu, radot papildu sekas un zaudējumu cietušajiem atbilstoši apsūdzības faktiskajos apstākļos norādītajam šajā spriedumā.

Par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem **apsūdzētais ir sodāms**

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojoši dati: dzimis /datums/Ogrē, Latvijas pilsonis (lietas 66.lapa), pamatskolas izglītība, neprecējies, apgādājamu personu nav, reģistrēts psihiatra uzskaitē, izziņā minēta diagnoze (lietas 37.lapa), reģistrēts narkologa uzskaitē no 2008.gada jūnija, izziņā minēta diagnoze (lietas 38.lapa), nestrādāja, izbrauca no Latvija 2010.gada 24.decembrī, pēc apsūdzētā paskaidrotā – ieradās Latvijā 2014.gada 22.maijā, lai saņemtu pelnīto sodu, jo zināja par izsludināšanu starptautiskajā meklēšanā, esot strādājis Lielbritānijā internetveikalā par noliktavas strādnieku, apmēram gadu Lielbritānijā apmeklējis kursus nolūkā cīnīties ar atkarību no alkohola un opiātiem, apsūdzētais atzina atkarību kā problēmu, dzīvesvietas deklarācijai /adrese/, Ogres novadā **zudis tiesiskais pamats** 05.11.2009. (lietas 23.lapa). /pers. A/ apgalvoja, ka deklarēta dzīves vieta ir Lielbritānijā, Londona, /adrese/ RD49, bet Iedzīvotāju reģistra datu bāzē nav šādu ziņu (lietas 201.lapa).

/pers. A/ bija sodīts administratīvi, lietas materiālos ziņas uz 30.09.2011. (lietas 141.lapa).

/pers. A/ ir tiesāts (lietas 193.-199.lapa):

1) 2010.gada 31.augustā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 40 stundām (lietas 202.-203.lapa); ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2011.gada 14.jūnija lēmumu** neizciestais piespiedu darbs 32 stundu apmērā aizstāts ar arestu uz 8 dienām (lietas 204.-205.lapa), lēmums stājies spēkā 28.06.2011.(lietas 206.-208.lapa);

2) 2014.gada 30.jūnijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem (lietas 172.-177.lapa). Spriedums stājies spēkā 29.07.2014. (lietas 178.-182.lapa).

/pers. A/ tiesāts arī **2014.gada 8.jūlijā** Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem (lietas 183.-187.lapa), bet spriedums **nav stājies spēkā** (lietas 188.-190.lapa).

Pirmstiesas procesā ar Ogres rajona tiesas izmeklēšanas tiesneša 2010.gada 8.jūnija lēmumu /pers. A/ bija piemērots drošības līdzeklis apcietinājums un noteikta /pers. A/ meklēšana (lietas 82.lapa), 2010.gada 14.jūnijā atcelts iepriekš piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (lietas 83.lapa).

Pirmstiesas procesā /pers. A/ **faktiski apcietināts 2010.gada 17.jūlijā** (lietas 97.-99.lapa).

Ar Ogres rajona prokuratūras prokurora L.Guļāna 2010.gada 30.jūlija lēmumu drošības līdzeklis – apcietinājums – /pers. A/ **atcelts** (lietas 111.lapa) un **piemērots** drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – ar 2010.gada 30.jūlija lēmumu (lietas 112.lapa).

Iztiesāšanā 2011.gada 18.oktobrī tika pieņemts lēmums par drošības līdzekļa – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – **grozīšanu uz apcietinājumu**, **/pers. A/ meklēšanu un kriminālprocesa apturēšanu** (lietas 145.-146.lapa).

Ģenerālprokuratūra atteica apmierināt ierosinājumu par izdošanas lūguma iesniegšanu un atteica Eiropas apcietināšanas ordera izdošanu (lietas 155.lapa), meklēšana turpināta Latvijas Republikas teritorijā (lietas 159.-160.lapa).

/pers. A/ **apcietināts 2014.gada 24.maijā** plkst.1.25 Ogrē (lietas 162.lapa).

Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumus, tas ir, ņem vērā likumā definēto kriminālsoda mērķi un vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas klasificējas kā **smags noziegums** un saskaņā ar Krimināllikuma 15.panta ceturto daļu ir mēģinājuma stadijā izdarīts noziedzīgs nodarījums.

Uz sprieduma taisīšanas laiku šāds klasifikācijas novērtējums ir arī spēkā esošajā likuma redakcijā, bet Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcija ir labvēlīgāka salīdzinājumā ar likuma redakciju iepriekš.

Saskaņā ar klasifikāciju šim noziedzīgajam nodarījumam ir pietiekami augsta sabiedriskās bīstamības pakāpe jeb apdraudējuma raksturs, jo šādai klasifikācijai atbilstošo noziedzīgo nodarījumu gadījumos

krimināprocesu veic sabiedrības interesēs neatkarīgi no tās personas gribas, kurai nodarīts kaitējums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 7.panta pirmajā daļā noteiktajam.

Apsūdzētā/pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas jāklasificē kā mazāk smags noziegums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.). Noziedzīgā nodarījuma klasifikācija ir analoga arī šobrīd spēkā esošajā likuma redakcijā no 2013.gada 1.aprīļa, bet soda sankcija jāvērtē kā labvēlīgāka.

Par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu likums paredzēja un arī šobrīd spēkā esošajā redakcijā paredz alternatīvu iespēju pamatsodu noteikšanai.

Vērtējot šā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa ņem vērā, ka šādu kriminālprocesu uzsāk tikai pēc personas pieteikuma, kurai nodarīts kaitējums. Minētais dod pamatu prezumpcijai, ka sabiedrības interešu apdraudējums šāda noziedzīga nodarījuma rezultātā vērtējams kā neliels, ja salīdzina ar citiem mazāk smagiem noziegumiem, par kuriem kriminālprocess tiek veikts sabiedrības interesēs, respektējot Kriminālprocesa likuma 7.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto.

Radītā kaitējuma novērtējums.

Ar apsūdzētā /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas bija apdraudētas cietušā mantiskās intereses EUR 15,65 apmērā.

Apdraudētās mantiskās intereses naudas izteiksmē tiesa novērtē kā minimālu mantisko apdraudējumu, jo novērtējums naudas izteiksmē ir 1/16 no neliela apmēra zaudējuma, kura maksimālā robeža 2010.gada bija Ls 180 (EUR 256,12).

Ar apsūdzētā /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas radīts kaitējums cietušajam tiešā mantiskā zaudējuma veidā EUR 199,20 apmērā. Šo nodarīto zaudējumu tiesa novērtē kā neliela apmēra mantisko zaudējumu, jo tas nepārsniedz 2010.gadā valstī noteiktās minimālās mēnešalgas apmēru, kas bija Ls 180 (EUR 256,12).

Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, valsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais /pers. A/ valsirdīgi atzinies izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli **saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā** paredzēto.

Aizstāvība uzskatīja, ka apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis konstatējams viņa sadarbībā, izvēloties vienkāršāku procesa veidu Krimināprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punkta izpratnē ar to, ka piekritis neveikt pierādījumu pārbaudi. Šādu viedokli **tiesa novērtē kā nepamatotu**, ņemot vērā turpmāk spriedumā minētos argumentus: 1) piekrišana neveikt pierādījumu pārbaudi nav vienkāršotāks procesa veids; 2) sadarbība arī vienkāršotāka procesa veida izvēlē judikatūrā netiek vērtēta kā patstāvīgs atbildību mīkstinošs apstāklis.

Krimināprocesa likuma 385.panta pirmajā daļā ir izsmeļoši uzskaitīti pirmstiesas kriminālprocesa veidi.

Izvērtējot šo izsmeļošo un secīgo kriminālprocesa veidu uzskaitījumu to pirmstiesas procesa apjoma minimālo un likumā noteikto obligāto procesuālo darbību apjoma aspektā un arī tiesā attiecīgā procesa veida izskatīšanas kārtības un veida aspektā, tiesa secina, ka krimināprocesa veidi ir uzskaitīti, **sākot ar vienkāršāko veidu uz sarežģītāko**.

Krimināprocesa likuma 385.panta pirmās daļas 6.punktā kā pēdējais no izsmeļošā uzskaitījuma minēts krimināprocesa veids – **vispārējā kārtībā**, kas nozīmē, ka tas nav vienkāršākais vai vienkāršāks krimināprocesa veids.

Krimināprocesa likuma 385.panta pirmajā daļā **nav izdalīts** kā procesa veids – iztiesāšana, neveicot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Pierādījumu neveikšana **ir procesuāla kārtība un nevis procesa veids.** Turklāt pierādījumu pārbaudi neveic, pamatojoties uz tiesas pieņemtu lēmumu iztiesāšanā, pastāvot jeb konstatējot likumā, t.i., Krimināprocesa likuma 499.panta pirmajā daļā prasītos kritērijus.

Uz minēto izpratni, ka piekrišana neveikt pierādījumu pārbaudi, nav vērtējams kā atbildību mīkstinošs apstāklis, norādīts vairākos tiesu prakses apkopojumos, piemēram, Tiesu prakse lietās par nelikumīgām darbībām ar finanšu instrumentiem un maksāšanas līdzekļiem (2006.gads); Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma 160. un 162.panta (2007.gads).

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 21.panta otrās daļas noteikumiem sadarbība var izpausties vienkāršāka procesa veida izvēlē, procesa norises veicināšanā, citu personu izdarītu noziedzīgu nodarījumu atklāšanā.

Uz izpratni, ka sadarbība vienkāršotāka procesa izvēlē nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli, norādīts judikatūrā, piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa lēmumā lietā SKK-232/2008. Minētajā lēmumā izteikta atziņa, ka apsūdzētā tiesību izmantošana uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē **pastiprina savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, bet nav atzīstams par patstāvīgu apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli**. Jāatzīmē, ka lēmums pieņemts krimināprocesā, kurā notikusi vienošanās par vainas atzīšanu un sodu, kas pēc procesa veidiem atbilstu vienkāršotāka procesa veidam, taču Senāta ieskatā šo sadarbību nevar uzskatīt par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Iztiesātajā krimināprocesā /pers. A/ apsūdzībā pirmstiesas process un iztiesāšana notikusi vispārējā kārtībā.

Ņemot vērā minēto, nav pamata apsūdzētā /pers. A/ piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā atzīt par sadarbību Krimināprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punkta izpratnē, t.i., kā vienkāršāka procesa veida izvēli, kā to norādīja aizstāvība, **un nav pamata to atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli**.

Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā izsmeļoši uzskaitītos atbildību pastiprinošus apstākļus apsūdzētās rīcībā konstatēt nebija pamata, jo uz šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laiku /pers. A/ bija agrāk nesodīta persona un cita veida pastiprinoši apstākļi netiek konstatēti.

Apsūdzētā personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa ņem vērā noskaidroto raksturojošo informāciju par apsūdzētā personu, apsūdzētā sniegto informāciju raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā tiesas izmeklēšanā. Tiesa vērtēja apsūdzētā pausto nožēlu, atklātību par atkarībām, apņemšanos nākotnē dzīvot labāk, atjaunot darba attiecības.

Tiesas vērtējumā apsūdzētais nepietiekami izprot cēloņu un seku kopsakarības, kā arī nepietiekami intensīvi risina savas atkarības problēmas, kuras ir recidīva risku uzturošs faktors.

Tiesa vērtēja /pers. A/ izteiktās pozitīvās apņemšanās – turpināt izglītības apguvi, atrast darbu un respektēt likumpaklausību.

Tiesas izvērtētais un motīvi soda veida un apmēra noteikšanai.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa izvērtēja valsts apsūdzētājas viedokli par to, ka par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu viņš jāsoda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu trīs mēnešu apmērā, bez mantas konfiskācijas, par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā izdarīto – ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz divdesmit dienām. Pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā, prokurore lūdza sodīt apsūdzēto ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trīs mēnešiem.

Prokurore lūdza piemērot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda noteikšanā /pers. A/ un šajā spriedumā noteiktajā sodā ietvert sodu, kurš noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 31.augusta spriedumu, ņemot vērā 2011.gada 14.jūnija lēmumu, ar kuru piespiedu darbs aizstāts ar arestu uz 8 dienām, kā arī daļēji pievienot sodu, kurš noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 30.jūnija spriedumu, un sodīt apsūdzēto ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem. Valsts apsūdzības viedoklim par soda veidu piekrita advokāte M.Kozlovska.

Izvērtējot raksturojošo informāciju, kura noskaidrota par apsūdzētā personu, un pārējos apstākļus, kuri ņemami vērā pie soda noteikšanas, tiesa uzskata, lai sasniegtu soda mērķi, šajā krimināprocesā apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētais sods – īslaicīga brīvības atņemšana.

/pers. A/ par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, ņemot vērā niecīgo mantiskā apdraudējuma raksturu un noziedzīgā nodarījuma mēģinājuma stadiju, kā arī par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir pamats noteikt par katru noziedzīgo nodarījumu mazāka apmēra brīvības atņemšanas sodu, t.i., uz vienu mēnesi, kas ir īslaicīgas brīvības atņemšanas termiņa robežās.

Brīvības atņemšanu mazākā apmērā jeb īslaicīgas brīvības atņemšanas termiņa robežās, lietojot spēkā esošās likuma redakcijas terminoloģiju, t.i., īslaicīga brīvības atņemšana, pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas noteikt ir pamatoti, jo šāds brīvības atņemšanas soda apmērs jeb praksē lietotais apzīmējums – brīvības atņemšanas soda paveids – ir paredzēts Krimināllikumā un tieši minēto materiālo tiesību normās no 2013.gada 1.aprīļa, un soda noteikšanā **ir piemērojami Krimināllikuma 5.panta otrās daļas noteikumi par labvēlīgāku likuma nosacījumu atpakaļejošo spēku.**

Īslaicīga brīvības atņemšana no 2013.gada 1.aprīļa nav jauns soda veids, bet gan tas pats brīvības atņemšanas sods ar konkrētiem termiņa apmēriem, kas nemaina brīvības atņemšanas soda kā veida būtību saskaņā ar Krimināllikuma 38.panta otrajā daļā noteikto, salīdzinot abas likuma redakcijas, t.i., līdz 01.04.2013. un pēc minētā datuma.

Brīvības atņemšana uz laiku no 15 dienām līdz trīs mēnešiem, kas likuma redakcijā no 01.04.2013. apzīmēta jeb nosaukta kā īslaicīga brīvības atņemšana, vienozīmīgi ir vērtējama kā labvēlīgāka brīvības atņemšana tās apmēra aspektā. Minimālais brīvības atņemšanas soda apmērs likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013., bija trīs mēneši, bet īslaicīga brīvības atņemšana paredzēta uz laiku no 15 dienām līdz 3 mēnešiem, ņemot vērā Krimināllikuma 38.panta otrajā un 2.[1]daļā noteikto (likuma redakcijā, kas ir spēkā no 01.04.2013.).

Papildu arguments šāda soda, t.i., brīvības atņemšanai īslaicīgas brīvības atņemšanas soda apmēru ietvaros izriet arī no likuma „Grozījumi Krimināllikumā" **pārejas noteikumu 6.punktā noteiktā**, t.i., ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa ņem vērā judikatūrā paustās atziņas par zemāka brīvības atņemšanas soda minimālās robežas ņemšanu vērā pie soda noteikšanas par noziedzīgiem nodarījumiem, kuri izdarīti līdz 2013.gada 1.aprīlim *(piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 8.maija lēmums lietā SKK-201/2013; 2013.gada 27.jūnija lēmums lietā SKK-296/2013; 2013.gada 2.jūlija lēmums lietā SKK-314/2013).*

Vienāda apmēra brīvības atņemšanas sodu abiem noziedzīgajiem nodarījumiem tiesa izraugās, ņemot vērā nodarīto zaudējumu atšķirību un vienlaikus respektējot atšķirīgo klasifikāciju.

Pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas paredzētais papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojama. Tiesa ņem vērā to, ka no 2013.gada 1.aprīļa, lai piemērotu mantas konfiskāciju, ir konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama. Šāda prasība izriet no Krimināllikuma 42.panta trešās daļas noteikumiem. Bet šajā procesā par apsūdzētā mantu tādu ziņu nav un iztiesāšanā tādas netika iesniegtas vai iegūtas.

Lemjot par soda veidu un mēru, tiesa ņēma vērā Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta soda sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas soda sankcija paredz arī brīvības atņemšanas sodam alternatīvus soda veidus, tomēr tiesa nekonstatē pamatu cita soda veida piemērošanai, ņemot vērā apsūdzētā ienākumu neesamību, kas ir šķērslis naudas soda piemērošanai. Savukārt piespiedu darba piemērošana tiesas ieskatā nav soda mērķi sasniedzoša, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam šāds soda veids tika piemērots 2010.gadā, bet viņš izvairījās no tā izciešanas.

Šajā spriedumā ir jānosaka galīgais sods **pēc noziedzīgo nodarījumu kopības**, jo /pers. A/ tiek atzīst par vainīgu divu patstāvīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem /pers. A/ sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības tiesa nolemj noteikt, piemērojot daļējas saskaitīšanas principu, un noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi un divdesmit dienām. Tiesa atzīst šādu apmēru par pilnīgi pietiekamu soda mērķa sasniegšanai, ņemot vērā gan /pers. A/ personību, gan nodarītā zaudējuma apmēru, ko tiesa novērtēja kā samērā nelielu kā atsevišķi, tā kopā abos noziedzīgajos nodarījumos, kā arī laiku, kāds ir pagājis no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, kas pēc būtības tomēr minimizē soda aktualitāti. Laiks gan nav vērtējams par labu apsūdzētajam saprātīgu termiņu nozīmē, jo apsūdzētais izvairījās no tiesas.

Tiesa konstatē, ka šajā spriedumā /pers. A/ ir **jānosaka galīgais sods,** ņemot vērā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 31.augusta spriedumā noteikto sodu, jo šajā lietā iztiesātos noziedzīgos nodarījumus /pers. A/ izdarīja **pirms** minētā sprieduma, pēc kura turklāt nav izcietis piespriesto sodu.

Pie galīgā soda noteikšanas ir **jāpiemēro Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumi** (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Tāpat Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumi jāpiemēro galīgā soda noteikšanā, ņemot vērā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 30.jūnija spriedumu, kurš stājies spēkā 2014.gada 29.jūlijā, t.i., spēkā šā sprieduma taisīšanas laikā.

No Krimināllikuma 50.panta piektajā daļā paredzētajiem galīgā soda noteikšanas principiem tiesa izraugās ietverošanas principu attiecībā pret Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 31.augusta spriedumā noteikto sodu, t.i., šajā spriedumā noteiktajā soda ietvert sodu, kurš noteikts ar minēto spriedumu un bija piespiedu darbs uz 40 stundām, kura neizciestā daļa aizstāta ar arestu uz 8 dienām saskaņā ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011.gada 14.jūnija lēmumu.

Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu tiesa nolemj sodu, kurš noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 30.jūnija spriedumu, daļēji pieskaitīt šajā spriedumā noteiktajam sodam un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem.

Kaitējuma kompensācija.

Cietušais/pers. B/ pirmstiesas procesā bija pieteicis kaitējuma kompensāciju EUR 256,12 apmērā, ko veido tiešais zaudējums saskaņā ar apsūdzību EUR 214,85 un pārējo summu veido iespējamie izdevumi sabojāto vadu atjaunošanā.

Cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju tiesa **atzīst par pamatotu daļā**, kuru apstiprina un kura izriet no izvirzītās apsūdzības apjoma un izmantota apsūdzības apjoma noteikšanai, t.i., EUR 214,86 apmērā.

Pārējā daļā lietas materiālos nav pierādījumu par kādiem zaudējumiem, kuri saistīti ar bojāto vadu atjaunošanu un tādi netika iesniegti iztiesāšanā, jo cietušais nepiedalījās tiesas sēdē.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu un trešo daļu kaitējuma kompensāciju /pers. B/ tiesa nolemj noteikt **EUR 214,85 apmērā.**

Ņemot vērā Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto, pienākumu samaksāt tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju tiesa uzliek apsūdzētajam /pers. A/, kurš tiek atzīts par vainīgu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, ar kuriem nodarīts kaitējums tiesas noteiktās kompensācijas apmērā. Pienākums ir **īstenojams piedziņas ceļā**, jo līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts.

Procesuālie izdevumi.

Šajā kriminālprocesā apsūdzētā /pers. A/ aizstāvību iztiesāšanā īstenoja zvērināta advokāte I.Marķitāne un M.Kozlovska. Aizstāves sniedza valsts nodrošināto juridisko palīdzību pēc apsūdzētā lūguma atbilstoši Kriminālprocesa likuma 71.panta 2.punktā paredzētajām apsūdzētā tiesībām.

Par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu samaksas kārtība un apmērs nosakāms atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" pēc juridiskās palīdzības sniedzēja paziņojuma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā (paziņojums).

Atbilstoši aizstāves I.Marķitānes paziņojumiem darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. A/ iztiesāšanā EUR 35,57.

Atbilstoši aizstāves M.Kozlovskas paziņojumam darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. A/ iztiesāšanā EUR 73,28. Kopā procesuālie izdevumi ir EUR 108,85.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi jāpiedzen valsts labā no /pers. A/, jo tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā paredzētos pamatus apsūdzētā atbrīvošanai no maksas par aizstāvja juridisko palīdzību.

Tiesa noteic /pers. A/ procesuālo izdevumu atlīdzināšanai labprātīgas izpildes termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, ņemot vērā Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktā paredzēto.

Lietiskie pierādījumi.

Soma, vads, magnēts, cirvja kāts, cirvja asmens, auduma pārklājs, kas nodoti tiesai kopā ar kriminālprocesa materiāliem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punktu kā lietas, kurām nav vērtības un kuras nav nevienam atdodamas, pēc sprieduma stāšanās spēkā jāiznīcina.

Drošības līdzekļi un soda izciešanā ieskaitāmais laiks.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta ceturto daļu /pers. A/ soda izciešanā **jāieskaita daļēji izciestā soda laiks** pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 31.augusta sprieduma un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 30.jūnija sprieduma un iztiesātajā lietā apcietinājumā pavadīto laiku, kas kopā un hronoloģiski ir laika periodi no 2010.gada 17.jūlija līdz 2010.gada 30.jūlijam, no 2010.gada 23.augusta līdz 2010.gada 24.augustam, no 2010.gada 6.septembra līdz 2010.gada 7.septembrim, no 2014.gada 24.maija līdz 2014.gada 21.augustam.

Tiesa atzīst, ka apcietinājums kā drošības līdzeklis jāsaglabā līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai vai piespriestā soda termiņa beigu dienai, lai nodrošinātu šā sprieduma izpildi, ņemot vērā, ka tiek piespriests brīvības atņemšanas sodas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.-524., 527., 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo, otro daļu

tiesa nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.), **kurš izdarīts 2010.gada 17.martā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.**

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.)**, kurš izdarīts 2010.gada 17.martā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) **daļēji saskaitīt noteiktos sodus un pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 20 (divdesmit) dienām.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) **ar šo spriedumu noteiktajā sodā ietvert sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 31.augusta spriedumu, ņemot vērā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011.gada 14.jūnija lēmumu, un daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 30.jūnija spriedumu, un GALĪGO SODU /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.**

Soda izciešanu /pers. A/ skaitīt no 2014.gada 21.augusta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta ceturto daļu /pers. A/ soda izciešanā ieskaitīt daļēji izciestā soda laiku pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 31.augusta sprieduma un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 30.jūnija sprieduma un iztiesātajā lietā apcietinājumā pavadīto laiku, kas kopā un hronoloģiski ir laika periodi no 2010.gada 17.jūlija līdz 2010.gada 30.jūlijam, no 2010.gada 23.augusta līdz 2010.gada 24.augustam, no 2010.gada 6.septembra līdz 2010.gada 7.septembrim, no 2014.gada 24.maija līdz 2014.gada 21.augustam.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – saglabāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai vai piespriestā soda termiņa beigu dienai.

/pers. B/ kaitējuma kompensāciju noteikt EUR 214,85 (divi simti četrpadsmit *euro* un 85 centi) **apmērā un /pers. B/ labā piedzīt no /pers. A/ EUR 214,85** (divi simti četrpadsmit *euro* un 85 centi).

Piedzīt valsts labā no /pers. A/ procesuālos izdevumus EUR 108,85 (viens simts astoņi *euro* un 85 centi) **apmērā**.

Daļā par procesuālo izdevumu piedziņu /pers. A/ noteikt atlīdzināšanai labprātīgas izpildes termiņu 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.